

Pandemi ve işçi sınıfı!

Koronavirüs yaşamlarımızı tehdit ediyor, ama yaşamımızı ve geleceğimizi asıl tehdit eden kapitalist dünya düzeninin kendisidir. Asıl virüs kapitalizmdir. Ve, biz işçiler için bu virüsü dünyadan söküp atmaktan başka bir yaşam şansı yoktur.

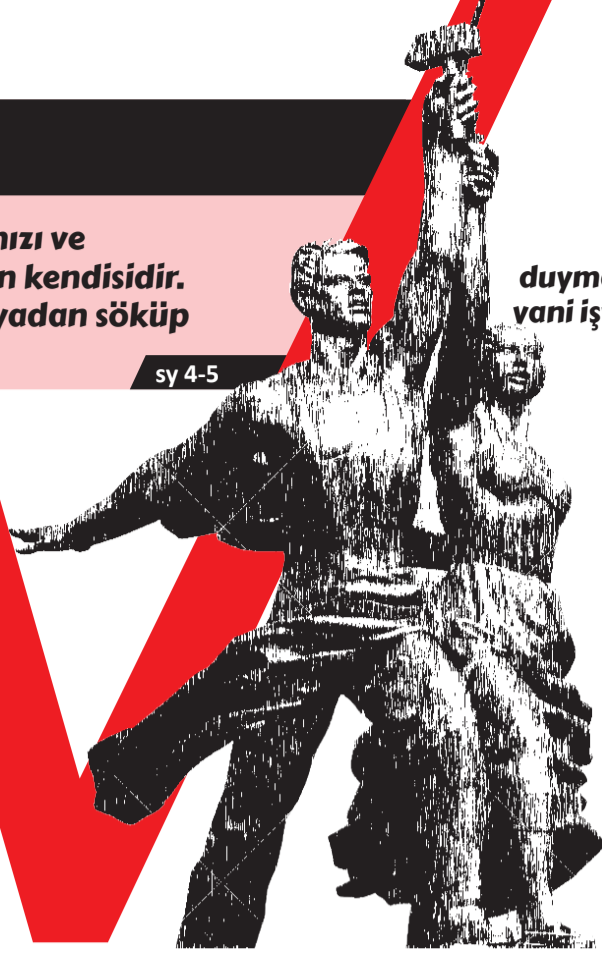
sy 4-5

GREV

Patron medyasının duymadıklarını, görmediklerini; vani işyerlerinde yaşadıklarımızı, uğradığımız haksızlıkları, yaşadığımız deneyimleri paylaşmak, ülkede ve dünyada yaşananları birer işçi olarak kendi gözlerimizle yorumlayabilmek için çıkıyor. Sen de bu sese sesini kat, Sesimizin duyulması için destek ol!
**GREV'e yaz!
GREV'i oku!
GREV'i okut!
UNUTMA;
GREV,
senin sesin,
senin soluğun...**

İşçi sınıfının kurtuluşu kendi eseri olacaktır!

GREV

Eylül 2020

grevankara@yandex.com
facebook.com/ankaraiscimeclisi

Asıl virüs

KAPİTALİZM!

Aylardır tüm dünya Koronavirüs salgınına konuşuyor. Ve aradan geçen onca zamana rağmen halen salgının ne kadar süreceği, nasıl bir sonuç ortaya çıkaracağı belli değil.

İşçi ve emekçiler salgın karşısında hayatta kalmanın endişesini taşıırken dünyayı yöneten parabolcularunun derdi ise emek sömürsü üzerine kurulu düzenlerini ayakta tutabilmek.

Bu yüzden alınması gereken gerçekçi önlemleri almak yerine göstermelik önlemlerle günü kurtarmaya, bizzat birinci ağızlarından itiraf ettikleri üzere ekonominin çarkını döndürmeye çalışıyorlar.

Yaşananlar bir kez daha gösteriyor ki, patronlar ve kapitalist dünyanın şefleri için temel olan insan değil, kârdır. Onlar için kasalarını doldurmaya devam etmenin dışında hiçbir şeyin önemi yoktur.

Onların bu açgözlülüklerinin faturasını ise her zamanki gibi biz işçi ve emekçiler ödüyoruz.

Özellikle ülkemizde alınmayan önlemler ve sırf ekonomik kaygılarla atılan sözde "normalleşme" adımları yüzünden salgın en fazla biz işçi ve emekçileri tehdit ediyor. Fabrikalar, işyerleri hızla salgının yayılma merkezleri haline geliyor.

Ve bir kez daha açgözlü patronlar işçinin sağlığını, canını değil, üretimi nasıl devam ettireceklerini düşünüyor.

Artık apaçık ortaya çıkan bir gerçek varsa, o da adına kapitalizm denilen sömürü, baskı ve zorbalık düzeninin daha fazla devam edemeyeceğidir.

Eğer işçi sınıfı bu gidişe bir son vermezse kapitalizm tüm insanlığı ve dünyayı yok edecek!

Tüm teknolojik ve bilimsel gelişmişliğe rağmen paradan başka birşey düşünmedikleri için tek bir virüsle bile başedemiyorlar. Bu yüzden Koronavirüs salgınından kurtulmanın yolu bile bu asalakların sömürü düzenine son vermektir geçiyor.

■ Bu gidişe işçi sınıfı son verebilir...

Evet. Aç gözlü patronlar, sırtımızda bir kene gibi taşıdığımız bu asalaklar insanlığı ve dünyayı yıkıma sürüklüyor.

Tüm teknolojik ve bilimsel gelişmişliğe rağmen paradan başka birşey düşünmedikleri için tek bir virüsle bile başedemiyorlar.

Bu yüzden Koronavirüs salgınından kurtulmanın yolu bile bu asalakların sömürü düzenine son vermektir geçiyor.

Bu düzeyde bir salgınla başatmanın yolu da insanı merkezine alan bir işçi iktidarını kurmaktan geçiyor. Dünyayı kurtarmak bir kez daha bir işçilerin elinde.

■ Asıl müjdeyi biz vereceğiz!...

Bakmayın ekranlarda attıkları hamaset nutuklarına. Sonlarının yakın olduğunu kendileri de çok iyi biliyorlar.

Bu yüzden Ayasofya'da ya da "doğalgaz müjdesi"nde olduğu gibi yaptıkları manevralar da boşa gidiyor. Artık herkes bu gidişin gidiş olmadığını farkında. Artık herkes bir çıkış yolu arıyor. Ama yapmamız gereken bir çıkış yolu aramak değil, o yolu bizzat kendi birliğimiz ve mücadelemiz ile açmaktır.

O yolu açacak güç işçi sınıfında var. Ve o yolun sonunda işçilerin insanlığa gerçek müjdesi var.

Tüm işçilere ücretli izin...

Sincan İşçi Birliği yazdı...

Sadece son bir hafta birliğimize Sincan OSB'de faaliyet yürüten fabrikalardan yansıyan bilgiler salgının kontrolden çıktığını gösterdiği gibi, işçilerin canının patronlar için hiçbir önemi olmadığını da bir kez daha kanıtıyor.

sy 3

Yaşatmak için yaşamak...

Bir sağlık emekçisi işçi yazdı...

Biz insanları yaşatmak istiyoruz. Gelen hastaları hiçbir önlem almadan evlerine göndermek istemiyoruz. Ama bunları yapabilmemiz için bile önce bizim için gerekli önlemlerin alınması gerekiyor.

sy 4

Kâr hırsına karşı...

Bir inşaat işçisi yazdı...

Gelişmiş kapitalist ülkeler sermayenin sömürü çarklarını düşünerek üretimin aksamamasını garanti altına almaya çalışırken Küba her şeyden önce toplum sağlığına önem verilmesi gerektiğini gösteren bir örnek olarak karşımızda duruyor.

sy 6

HİDROMEK'te patron test sonuçlarını gizliyor...

Sincan OSB'de kurulu bulunan Hidromek'te artan Koronavirüs vakaları üzerine patron işyerine getirttiği bir özel hastanenin çalışanları ile işçilere Covid-19 testi yaptırdı.

Ancak test sonuçları e-devlete yüklenmezken fabrika yönetimi işçilere test sonuçlarını da bildirmedir.

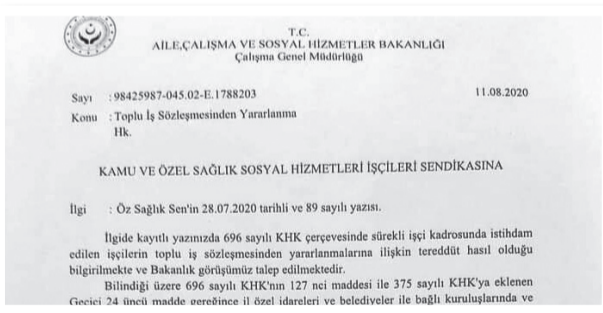
Sadece yönetim tarafından test sonucunun pozitif çıktığı kendisine bildirilen işçiler ev karantinasına gönderildi.

Direnen emekçilere engelleme ve gözaltı...

KHK ile işinden ihraç edilen ve bu zulmün son bulması için İstanbul'dan Ankara'ya yürüyüş gerçekleştiren Cemal Yıldırım, Muhammed Semih Karaoğlu ve Resul Kalyoncu yürüyüş boyuna kişiye özel yasaklarla engellendi.

Geçtikleri hemen her ilçede kaymakamlar tarafından kenilerine özel çıkarılan yasaklarla yürüyüşleri engelleyen KHK'lı emekçiler 8 Eylül günü Ankara'da gerçekleştirmek istedikleri basın açıklaması sırasında da destekçileri ile birlikte gözaltına alındı.

Sözde kadrolu taşeron işçilerin gözü 31 Ekim'de!

Bakanlıktan gelen görüş yazısına göre 696 Sayılı KHK ile sözde kadro alan işçiler 31 Ekim'den sonra mevcut toplu sözleşmeye dahil edilecekler.

Tabi işçinin cebinden başka tasarruf konusu bilmeyenler yeni bir yasal düzenleme yapmazsa...

Eğer kadrolu işçiler için imzalanan sözleşme KHK'lı işçiler için uygulanırsa ekonomik anlamda bir kazanım olacağı açıktır.

Ama unutmamalım ki bu kazanımı güvenceye almak ve üstüne yeni haklar kazanmak için tek yol işçilerin birliği ve mücadelesidir.

Herkese test! Tüm işçilere 14 gün ücretli izin!

SINCAN İŞÇİ BİRLİĞİ

Yetkililerin kontrol altına alındığını iddia ettiği koronavirüs salgını fabrikalarda çığ gibi büyümeye devam ediyor.

Sözde normalleşme adımlarından sonra ivme kazanan, son birkaç haftada ise iyice kontrolden çıkan salgın ülkeyi yönetenler için insan sağlığının değil, üretim adı altında patronların kârının önemli olduğunu bir kez daha gösteriyor.

İlk günlerde ateş ölçümü vb göstermelik önlemlerle ve maske-mesafe uygulamaları ile salgının kontrol altında tutulduğu iddia edilirken bugün bu önlemler en üst seviyede devam etmesine rağmen bulaşıcı salgın fabrikalara ve oradan da işçi emekçi mahallerine yayılmaya devam ediyor.

Sadece son bir hafta birliğimize Sincan OSB'de faaliyet yürüten fabrikalardan yansıyan bilgiler salgının kontrolden çıktığını gösterdiği gibi, işçilerin canının patronlar için hiçbir önemi olmadığını da bir kez daha kanıtıyor.

Hidromek'te patron özel hastanelere yaptırdığı test sonuçlarını gizliyor, Ekstrametal'de artan vaka

sayılarına rağmen hiçbir önlem alınmıyor, Mefa'da ise artan vaka sayıları nedeni ile işçiler yine hiçbir önlem alınmadan zorunlu fazla mesailerle çalıştırılmaya devam ediyor.

Tüm bu yaşananlar arasında ise işçiler kısa çalışma ödenekleri ile ya da sözde "işten atma yasağı" adı altında dayatılan ücretsiz izinlerle açlığa mahkum ediliyor.

Servislerde ve toplu taşıma araçlarında yaşanan izdiham, yemekhanelerde aynı masalarda yenen yemekler orta yerde duruyorken patronlar ve hükümet yetkilileri halen salgının yayılmasının sorumluluğunu uyulmayan sözde önlemlere ve emekçilere atmaya çalışıyor.

Buradan bir kez daha ilan ediyoruz!

Alınan sözde önlemler göstermelik şovun ötesinde bir anlam taşımamaktadır.

İnsanı düşünen, insana değer veren bir yönetimin yapması gereken salgın kontrol altına alınana kadar tam karantina uygulanması, bu süre zarfında herkese ücretsiz test yapılması ve temel yaşam ihtiyaçlarının sermaye ve devlet tarafından karşılanmasıdır.

Ancak Kabe'si para olanlar için elbette bunun hiçbir önemi yoktur.

Onların tek derdi üretimin aksamadan devam etmesi, tatlı kârlarına zarar gelmemesidir.

Bu durumda yapılması gereken bellidir.

Yaşam hakkımızı savunmak bir kez daha bizlere düşmektedir.

Fabrikalarda ve yaşamın her alanında yaşam hakkımızı savunmak için salgının bizi de vuracağı günü beklemeden harekete geçmeli, birliğimizi güçlendirmeli, mücadeleye atılmalıyız.

Nerede kaldı "sosyal mesafe"?

Yenimahalle Belediyesi'nden bir işçi

Aylardan beri Covid-19 salgını tüm yaşamımızı etkilemeye devam ediyor. Normalleşiyoruz deyip turizm sektörünü canlandırma hesapları yapanlar artan vaka sayısı ve ölümler karşısında tedbirler yeniden arttırılabilir diyorlar. Tedbirlerin arttırılacağını söyleyenler salgın karşısında bu zamana kadar ne gibi önlem aldılar? Biz işçi ve emekçilere "evde kalın" çağrısı yapıp, üretime kesinlikle ara vermeyi düşünmüyoruz diyenler bizlerin sağlığını düşünebilir mi? Ben sağlığımızı zerre kadar umursadıklarımızı düşünmüyorum. Bu zaman kadar yansıyanlar bunu açık bir biçimde gösteriyor zaten.

Ben Yenimahalle Belediyesinde çalışan bir işçiyim. Yani kamu sektöründe çalışmaktayım. Salgının başladığı ilk günlerde neredeyse hiçbir önlem alınmayarak işyerinde çalışmaya devam ettik. Zaman içerisinde kısmi bir takım önlemler alınmaya başlandı. Ancak yine de bu tüm önlemlerin alındığı anlamına gelmiyor. Yada alınan bir çok önlem göstermelik olmanın ötesine geçmiyor.

Devlet salgın karşısında üzerinden sorumluluğu atarak tüm sorumluluğu bizlerin üstüne yıkıma çalışırken çalıştığımız işyerinde de buna uygun davranılıyor. Çalışma saatleri içinde 6 kişilik araçlara 7-8 kişi bindirilmemiz bir sorun olarak görülmezken, aynı ortamda birlikte çalıştığımız insanlarla mola saatlerinde bir araya gelmemizin "sosyal mesafe nerede kaldı" uyarısıyla karşılanması alındığı söylenen önlemlerin ne kadar göstermelik olduğunun bir göstergesi. Aynı zamanda da olası bir vakayla karşılaşıldığında sorumluluğu bizim üzerimize atmanın kolay yolu.

"Sosyal mesafe" uyarısının yapıldığı mola saatleri dışında "sosyal mesafe" neden kisenin aklına gelmez. O zaman işin aksamaması ve zamanında yetiştirilmesi bizim sağlığımızın da, alındığı söylenen önlemlerin de önüne geçtiği için olmasın sakın.

İşçi sınıfı kendi yolunu yaratmak zorunda!

Sincan OSB'den bir gıda işçisi

İşverenin kulağına gitti ve çok rahatsız etti. İkimizden birkaç kişi tekrar evlerine yollandı. Sonrasında işyeri normal ücret uygulamasına geçmek zorunda hissetti kendisini. İlgili devlet kurumlarına şikâyet edilmesinden korktular.

Buraya kadar yazdıklarım sadece benim çalıştığım işyerinde yaşanmadı arkadaşlar. Çevre fabrikalarda, farklı sektörlerde aynı kurnazlığı hayata geçirdi patronlar. Üretime çağrılan işçilerin kısa çalışma ödeneğine el koyacak kadar yüzüstleştirdiler. İşçileri tutanak tutarak, yalancı şahitler ile işten atmakla tehdit ettiler. Örgütsüz, sendikasız yalnızlaştırılmış işçi arkadaşlarımızın birçoğu bu tehditlere boyun eğdiler. Dağıtılan krediler ile yaratılan tüketim çılgınlığı gereksiz borçlanmayı körükledi. Çekilen krediler, alınan evler arabalar yüklü borçlar altına soktu neredeyse hepimizi.

Haliyle böyle bir dönemde hareket etmek, haksızlıklara karşı çıkmak daha da zorlaştı. Pandemi dönemi kurlsız çalışmayı, esnek üretimi, keyfi olarak uygulanan ücretsiz izinleri, kısa çalışma ödeneğine denkleştirilen ücretleri getirdi hayatımıza. Pandemi dönemine sermaye sınıfı kendi sınıf çıkarlarının rengini verdi. İşçi sınıfını kölelik ücretleri ile çalışmaya zorladı.

Üretimin sürdüğü fabrikalardan her gün salgına yakalanan arkadaşlarımızın haberleri geliyor. Salgın, sermaye ile birlikte vuruyor işçileri.

Bütün bunlardan sonra asla enseyi karartmak yok. Kendi kabuğuna çekilip kader denilen aldatmacaya inanmak yok. İşçi sınıfının bugünü ve geleceği, eve sığmaz. Yaşam koşulları kısa çalışma ödeneklerine, sefalet ücretlerine sığmaz. İşçi sınıfının ufku çılgınlığa varan tüketim hastalığına sığmaz. Tarihsel haklılığımız, sermayedarların ve onların temsilcilerinin kanunlarına kararlarına sığmaz. İnsanlığın yaşamsal zenginliği kapitalizmin çürütücü yalanlarına sığmaz.

Bugün bütün dünya büyük bir salgını ve bununla birlikte siyasal sınıfsal bir krizi de beraberinde yaşıyor. Yaşananlar şunu gösteriyor; **işçi sınıfı için hayat eve sığmıyor**. Normal denilen dönemlerde zaten zor koşullarda sürdürülen yaşam daha da zorlaştı. Ama, büyük sermaye ve ülkeyi yönetenler emeğin karşılığını kısa çalışma ödeneğine sığdırdı.

Ben Ankara Sincan OSB'de gıda sektöründe çalışan bir emekçiyim. Çalıştığım şirket Ankara ve İstanbul'da restoranlar zinciri olan köklü bir firma. Doğal olarak üretilen ürünlerden devasa kârlar ediyordu bu firma.

Korona salgınının ilk günlerinde, yani mart ayının başlarında çalışanların büyük bir çoğunluğunu eve yollayıp, kısıtlı sayıda işçi ile üretime devam ettiler. Sonra kademe kademe işçiler işyerine çağrılmaya başlandı. Kısa çalışma ödeneğine başvurulmuştu. Kısa çalışma ödeneği alınırken işçilere şu söylendi: "Sizlere ücretlerinizin bir kısmını devlet verecek diğer kısmını biz vereceğiz." Bu düpedüz bir yalandı, çünkü kısa çalışma ödeneği işçiye ödenirken bir işçi üretime çağrıldı ise, işveren ona tam yevmiye ve tam maaş vermek zorundadır. Bu sürede işçilere komik yevmiyeler verildi. Pandemi döneminde ücret ödemelerinin böyle olduğu yalanı yayıldı.

Biz birkaç arkadaş aramızda konuştuk, bu konunun böyle olmadığını dillendirdik. İşin aslını anlattık. Birçok işçi arkadaşımız bu konuda bilgi sahibi değildi, bir kısmı da kredi borçlarından kaynaklı korkuyordu. Seslerini çıkarmadılar geriye çekildiler. Her işyerinde olduğu gibi bizim işyerinde de patronun muhbirleri vardı. Bu konuyu ona taşıdılar, kısa çalışma ödeneği ile ilgili bilgilendirmemiz

Yaşatmak için yaşamak istiyoruz!

Bir sağlık emekçisi

Aylardır doktoru, hemşiresi, sekreteri, temizlik işçisi, güvenliği, hep birlikte sağlık emekçileri olarak insanları tehdit eden Covid-19 salgını ile savaşıyoruz.

Gelin görün ki, ülkeyi yönetenlerin televizyonlarda attıkları nutukların aksine durum hiç de iç açıcı değil. Bırakın toplum sağlığını korumayı, biz sağlık emekçileri için bile gerekli önlemleri almıyorlar.

Hergün birçok arkadaşımıza gerekli önlemler sağlanmadığı için virüs bulaşıyor. Böyle giderse yakında tedavi edecek sağlık emekçisi bulamayacaklar.

Kendileri hergün test yaptırırken, filyasyon ekiplerini hiçbir belirtisi olmayan tanıdıklarına test yapmak için gönderirken bizim düzenli test talebimize bile kulaklarını tıkıyorlar. Birçok arkadaşımız tüm belirtileri göstermesine rağmen test sonucu çıkana kadar çalıştırılıyor, yine hastalanan birçok arkadaşımız karantina süresi bittikten sonra sonuç testi yapılmadan işe başlatılıyor.

Soruyorum sizlere, salgınla savaşın en ön cephesinde olan sağlık emekçilerine böyle davranan bir iktidar toplumun sağlığını ne kadar umursayabilir.

Öyle televizyon ekranlarında teşekkür etmekle, alkışlatmakla olmuyor bu işler.

Biz insanları yaşatmak istiyoruz. Gelen hastaları hiçbir önlem almadan evlerine göndermek istemiyoruz.

Ama bunları yapabilmemiz için bile önce bizim için gerekli önlemlerin alınması gerekiyor.

SES, hayatını kaybeden sağlık emekçilerini andı...

Sağlık ve Sosyal Hizmet Emekçileri Sendikası (SES) Ankara Şubesi, Hacettepe Hastanesi ve Ankara Şehir Hastanesi'nde önünde salgın döneminde hayatını kaybeden sağlıkçıları andı. Sağlıkçılar eylemde 'Sağlık Bakanlığı'nın uyguladığı politikalar nedeniyle ölüyoruz' diye seslendiler.

Anma polis engeli ile karşılaşsa da sağlık emekçileri anmayı fiili olarak gerçekleştirdiler.

Koronavirüste "VIP hasta" dönemi...

Ne hastanelerin yoğun bakım servislerinde boş yer kaldı, ne de hastaları taşıyacak ambulans.

Bakan hala gerçekleri çarpıtıp şovı yapmaya devam etse de İl Sağlık Müdürlüğü yetişemediği hasta sayısı yüzünden filyasyon ekipleri için binek araçlar kiralıyor.

Tüm bunlara rağmen hastanelerde test sonucu pozitif çıkan hastalara hala ev karantinası verilirken ne ambulans ne araç sağlanıyor, "Eve nasıl gidersen git" deniliyor.

Ayrıca İl Sağlık Müdürlüğü'nde görevli sağlık emekçilerinin aktardığına göre belirtili gösteren hastalara test yapılmazken "VIP hasta" adı altında filyasyon ekipleri hiçbir belirtisi olmayan kişilere test yapmaya zorlanıyor.

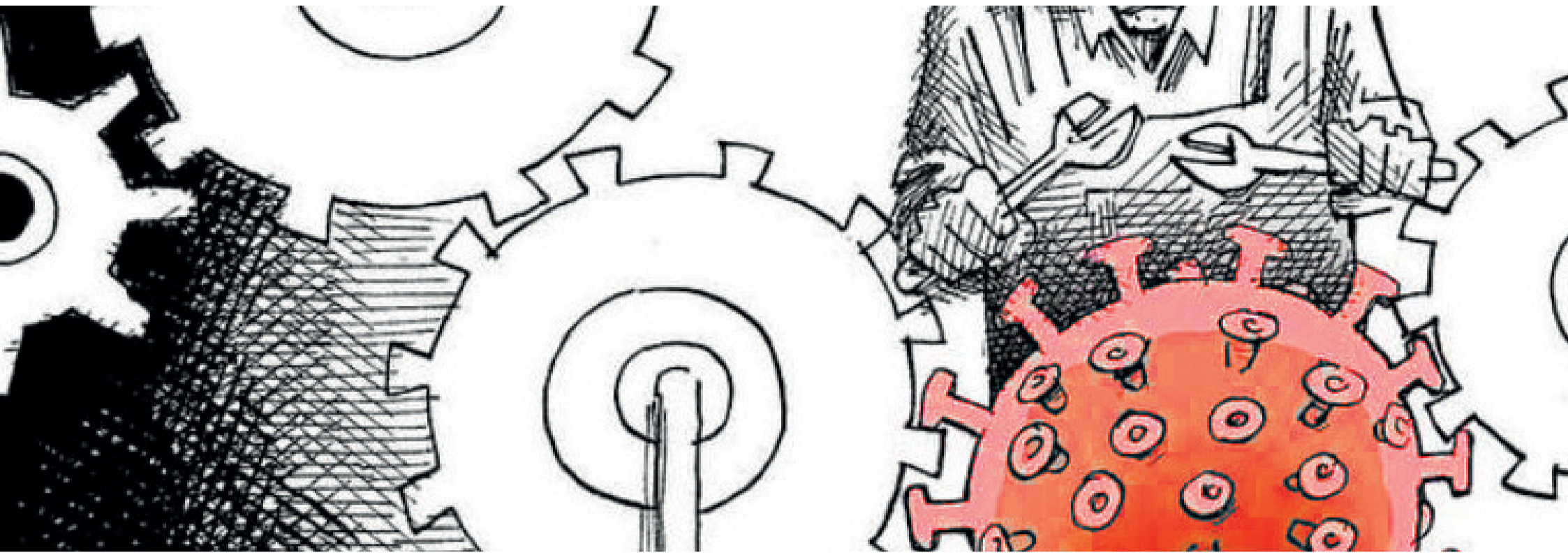
COVID-19 (+) TANISI KONAN ANKARA SAĞLIK ÇALIŞANLARI RAPORU				8 EYLÜL 2020	
799 SAĞLIK ÇALIŞANI					
Aşağıdaki dağılıma PCR testleri (+) olmak üzere covid-19 tanısı alan ve kategorisi netleştirilmeyen 201 sağlık çalışanı da dahildir. (Bu rakamın tamamı teyit edilmiştir)					
Uzman Hekim	131	Hemşire/Ebe	118	Temizlik İşçisi	99
Asistan	71	ATT / Sağlık Memuru	39	Tıbbi Sekreter / Sosyal Hizmet Uzmanı	47
Alle Hekimi	30	Cüvenlik	10	Laborant	10
Röntgen Teknisyeni	9	Eczacı	7	Muftak Çalışanı	7
İdari Personel	6	Diş Hekimi	5	Anestezi Teknisyeni	3
Fizyoterapist / Diyetisyen	3	İçeri Hekimi	2	Mutemet	1

Ankara'da 799 sağlık çalışanında Covid-19 ...

Ankara Tabip Odası, 8 Eylül tarihinde yayınlanan raporunda koronavirüs tanısı konulan sağlık çalışanı sayısının 799'a yükseldiğini açıkladı. Bunların 131'i uzman hekim, 118'i hemşire ve ebe.

Son 6 günde ise Koronavirüs tanısı konulan sağlık çalışanı sayısı 106.

Rapora göre 2 hekim, 1 diş hekimisi ve 1 sağlık emekçisi koronavirüs nedeniyle hayatını kaybetti.

Asıl virüs kapitalizmdir!..

PANDEMI ve İŞÇİ SINIFI

Dünyayı kasıp kavurak koronavirüs salgını kelimenin gerçek anlamı ile sınıfsal bir salgına dönüştü.

Dünyanın dört bir yanında salgın döneminde bile sermaye sahipleri servetlerini katlamaya devam ederken bir kez daha krizi fırsata çevirdiler/ çevirmeye çalışıyorlar.

Zenginler bir yandan kendilerini salgından korumak için özel adalar satın alır, en iyi şekilde beslenir, hergün yaptırarak testlerle tatlı canlarını korurken, işçi ve emekçiler başta Türkiye olmak üzere dünyanın dört bir yanında hem salgının sonuçlarını en ağır şekilde yaşıyorlar, hem de patronların fırsata çevirdikleri salgın ortamında çok daha ağır koşullarda çalışıyorlar.

Temel bir insan hakkı olan sağlık bile dünyaya egemen olan patronlar düzeni sayesinde ayrıcalıklı bir sınıfın hakkı oluyor, milyarlarca insan temel bir insan hakkına bile ulaşmadan adeta ölüme başbaşa bırakılıyor.

■ İnsan mı kâr mı?

Koronavirüs salgının gösterdiği en önemli gerçeklerden biri aç gözlü patronların dünyayı nasıl bir çöplüğe çevirdiği oldu.

İtalya'da salgının en yoğun yaşandığı günlerde fabrikalarda mecburen üretimin durduğu birkaç haftada bile havanın nasıl temizlendiği, ozon tabakasının kendisini tamir etmeye başladığı uzay fotoğraflarına kadar yansıdı.

Ama hemen tüm kapitalist ülkelerde salgının başından beri söylenen hep aynı oldu. Dünyayı nasıl kirlettiklerine bakmadan, toplum sağlığını nasıl koruyacaklarını düşünmeden durmadan salgının ekonomik sonuçlarını tartıştılar.

Hepsinin tek bir ağızdan söylediği salgının ekonomik sonuçlarının sistemi 1929 krizinden daha büyük bir krize sürüklediği oldu. Yani sözde insanlara hizmet için oturdukları koltuklarda aslında kimlere hizmet ettiklerini itiraf ettiler.

■ Peki ya Türkiye?

Ülkemizde ise hatırlarsanız daha resmi salgın vakaları ortaya çıkmadan ilk ağızdan salgınla dalga geçiyor, dut pekmezi ile salgından korunulacağı efsanesini anlatıyorlardı.

O günlerde salgının 3-5 bin vaka ile atlatılacağını iddia ediyorlardı ama şimdiden vaka sayısı 300 bine dayandı, salgında hayatını kaybedenlerin sayısı o zaman söyledikleri toplam vaka sayısını geçti.

Daha vahimi ise bu tabloda bile fırsattan söz etmeleri oldu. İnsanlar yaşam kavgası verirken ülkeyi yöneten AKP şeflerinin derdi kapitalist dünya düzeninde bir adım daha öne çıkmak oldu.

Bunu nasıl yapmayı planladıklarını ise halen yaşayarak öğreniyoruz. Salgının kontrol altına alındığını iddia ettiklerinde ilk yaptıkları AVM'leri açmak oldu. Emekçilerin gündelik yaşamına ilişkin herşeye yasaklar koyarken fabrikaları sokağa çıkma yasağı olan günlerde bile özel izinlerle işletmeye devam ettiler.

Tüm bunları yaparken bir diğer yaptıkları ise her zaman yaptıkları gibi gerçek bilgiyi halktan saklamak oldu.

Salgınla en ön cephede savaşan doktorlardan bile gerçek bilgileri sakladılar, Türk Tabipler Birliği'nin yaptığı önerilere kulaklarını tıkadılar. Her şeyi kendi işlerine geldiği gibi, kendi çıkarlarına göre yürütmekten vazgeçemediler.

TBMM: Kimin meclisi?

Sincan OSB'den bir işçi

Aylardır bir koronavirüs salgınıdır gidiyor. Hergün virüsler yatıyor virüsle kalkıyoruz. Çevremizde yeni hastalanan tanıdıkları duydukça tedirginliğimiz daha da artıyor.

Ama patronlar için durdurak yok tabii. Hastalanan arkadaşlarımızın yerine de fazla mesaiye kalarak daha da yoğun çalışmaya devam ediyoruz.

Ama benim merak ettiğim birşey daha var.

Biz bugünlerde en kötü koşullarda çalışmaya devam ederken bizi temsil eden vekiller ne yapıyor acaba?

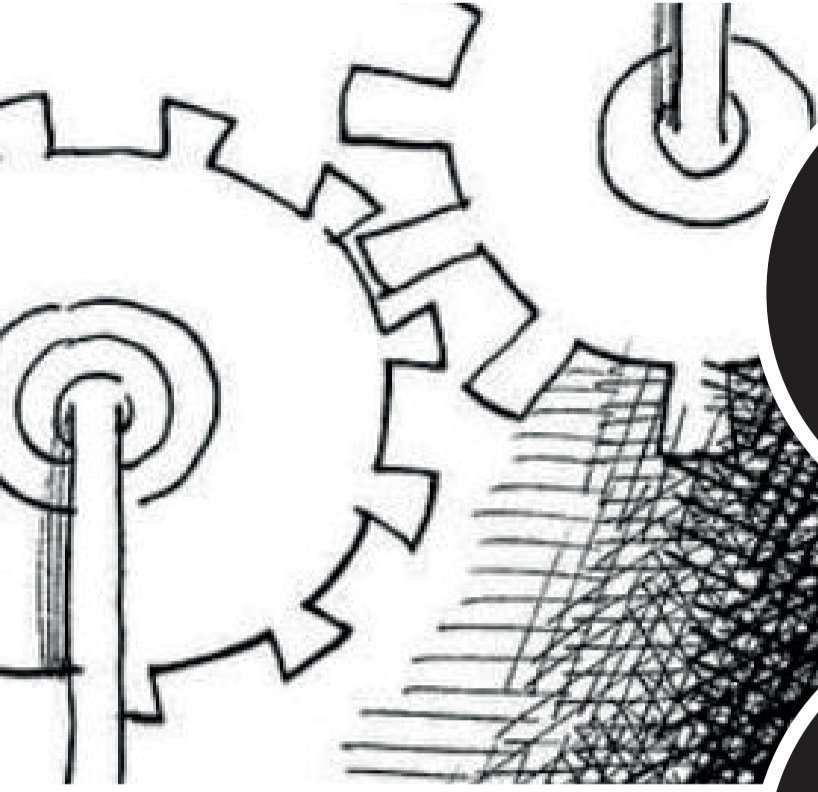
Eminim bu soruyu tek merak eden ben değilimdir. Birçok arkadaşımın kafasında benzer sorular uçuşuyordur.

Aslında cevabı da yine hepimiz biliyoruz.

Hatırlarsanız salgın Türkiye'de ilk açıklandığı günlerde TBMM hemen çalışmalarına ara verdi. Yanlış hatırlamıyorsam virüs tatili yaptılar 45 gün. Biz sokağa çıkma yasaklarında bile çalışırken böylesi bir dönemde meclis toplanmadı anlayacağınız.

Sonrasında ne mi oldu? Yeniden açıldığında yaptığı işten çıkarmayı yasaklamak adı altında ücretsiz izni yasalastırmak, bizleri günde 39 TL'ye mahkum etmek oldu yaptıkları. Bir de internet düzenlemesi yaptılar bilirsiniz. Sonra mı? Sonra yine tatil! Ekim'e kadar. Ekim ayında açılınca o meclisten neler çıkacak göreceğiz. Sorunun cevabı içinde saklı değil mi? Sanki milletin meclisi değil, patronların meclisi!

■ Yeni çalışma rejimi kapıda!

Sokağa çıkma yasaklarında bile fabrikalar özel izinlerle çalışmaya devam ederken yüzbinlerce işçi de kısa çalışma ödeneğine mahkum edildi. Kopardıkları yaygara ile salgın boyunca işten atma yasağı ilan edildiğinde bile gerçekte yaptıkları işçinin onayını zorunlu kılan ücretsiz izinleri patronun insafına terk etmek oldu. Yüzbinlerce işçi günlük 39 TL'lik ücretsiz izin ödeneği ile yaşamaya mahkum edildi.

Ama aç gözlü patronlara bu kadarı da yetmedi. Metal patronlarının örgütü MESS, MESSSafe adını verdikleri bir proje ile işçilerin her anını denetleyeceklerini bir projenin adımlarını attılar. MÜSİAD ise "İzole Sanayi Üsleri" projesi ile işçileri çalışma kamplarında toplamaya hazırlanıyor.

Gelinen aşamada çalışma kampları ile, kısa çalışmadan ücretsiz izinlere ve uzaktan çalışmaya kadar her türlü esnek üretim yöntemi ile yeni ve çok daha ağır bir çalışma rejimi işçi sınıfının karşısında duruyor.

Bu yeni çalışma rejimi ise patronlar için çok daha büyük kârlar demek olurken işçiler için kölelik prangalarının ağırlaşmasından başka bir anlam taşıyor.

■ Asıl virüs kapitalizmdir!

Salgın döneminde işçiler olarak sadece virüs karşısında sağlığımızı ve yaşamımızı korumak sorunu ile boğuşmuyoruz.

Aynı zamanda, belki de çok daha ağır bir şekilde aç gözlü patronların fırsatçılıkları ile de boğuşuyoruz.

Tüm bu yaşadıklarımızı ise bize bir kez daha katı bir gerçeği gösteriyor. Evet, koronavirüs yaşamlarımızı tehdit ediyor, ama yaşamımızı ve geleceğimizi asıl tehdit eden kapitalist dünya düzeninin kendisidir.

Asıl virüs kapitalizmdir. Ve, biz işçiler için bu virüsü dünyadan söküp atmaktan başka bir yaşam şansı yoktur.

Bu aşağılık virüse karşı ise reçetemiz bellidir. İnsanı ve dünyayı hiçe sayan sömürü düzenine karşı birleşmek, insan onuruna yakışan eşit ve özgür bir dünya kurmak için mücadele etmek tek reçetemizdir.

Evet, belki zorlu ve çetin bir tedavi süreci bizi bekliyor. Ama sonunda KAZANAN BİZ OLACAĞIZ!

Disk-Ar raporuna göre geniş tanımlı işsiz sayısı 17 Milyon 722 bine ulaştı.

Salgın döneminde toplam istihdam 28,2 milyondan 25,6 milyona düştü.

Ortalama 1.9 milyon çalışan günlük 39 TL'ye mahkum edildi.

Hesabında 1 milyon TL olanların sayısı 32 bin 232 kişi arttı.

İşsizlik fonundan işçilere 6 milyar 344 milyon TL ödenirken, patronlara ise 14,1 milyar TL teşvik verildi.

PANDEMI ve KAPITALİZM

İnsanlık bugüne dek yüzbinlerce, hatta milyonlarca insanın yaşamına malolan salgınlarla yüzyüze kaldı. Doğal felaketlerle baş edebilecek bilimsel birikim ve imkanlardan yoksunluk nedeniyle bu salgınlar son derece yıkıcı boyutlar kazandı. İnsanlığın ulaştığı bugünkü gelişmişlik düzeyinde durum tümüyle farklı olduğu halde, yaşamakta olan yıkım küçümsenemeyecek boyutlarda. Kapitalizmin insanı hiçe sayan doğası yüzünden, salgının önüne geçebilecek ciddi önlemler alınmadı/alınmıyor, koronavirüs ile birlikte yaşamın yolları aranıyor.

Bilim insanlarının yıllardır, özellikle son salgınların sunduğu veriler üzerinden, çok daha yıkıcı ile yüzyüze kalınacağı konusunda uyarılar yaptıkları, dahası bugün yaşamakta olanları resmeden raporlar hazırladıkları biliniyor. Dolayısıyla hala da nerede duracağı bilinmeyen bu salgın "beklenmeyen" ya da "öngörülemez" bir felaket değildi. Daha önemlisi, bugün ulaşılmış bulunan bilimsel-teknolojik gelişme düzeyi ve devasa zenginlik birikimi, bu salgınla baş edebilmenin imkanlarını fazlasıyla sunuyordu. Bunu olanaksız kılan, kapitalist özel mülkiyet düzeni, onun insanı hiçe sayan işleyiş yasaları oldu.

Kapitalizmde bilimsel-teknolojik gelişmeler, insanlığın ihtiyaçlarını karşılamaya değil, daha çok kar elde etmeye odaklı azgın bir sömürüyü gerçekleştirmeye hizmet ediyor. Bu sayede büyüyen devasa zenginlikler bir avuç asalağın tekelinde birikmiş bulunuyor. Bu zenginliğin küçük bir kısmına bile dokunulmadığı içindir ki, salgınların üstesinden gelinebilecek köklü tedbirler alınmıyor. Dahası, kapitalist metropollerde salgın nedeniyle hazırlanan trilyon dolarlık paketler, sistemin işleyişini güvenceye almak üzere kapitalistlerin kasalarına akıtılıyor. Elbette faturası bir kez daha işçi ve emekçileri çıkartılmak üzere...

Açıkça formüle etmekten mümkün merteye kaçınmaya çalışsalar da, kapitalist düzenin efendilerinin mevcut salgın karşısındaki temel politikası, bilim dünyasında "sürü bağışıklığı" denilen, bu virüsle baş edemeyecek olan toplumun en korumasız/dirençsiz kesimlerinin ölümle yüzyüze bırakılması politikasıdır. "Ölümü gösterip sıtmaya razı etmek", her zaman egemenlerin politikalarından biri olmuştur. Ancak bugün uygulanmaya çalışılan çok daha acımasızdır. Toplumun bir kesiminin ölümüne razı olmak, kaçınılamayacak bir gerçeklik olarak sunulmaktadır. Eğer bu göze alınamazsa, toplumun çok daha geniş kesimlerinin açlık, yoksulluk, işsizlik belasıyla çok daha ağır bir fatura ödeyeceği propagandasıyla kitleler ikna edilmeye çalışılmaktadır. Alınan yetersiz önlemler bile, sistemin işleyişini zora soktuğu için, mali sermayenin ve tekellerin basıncıyla adım adım gevşetilmiş. Sistem tarafından teslim alınamamış bilim insanlarının bunun yaratacağı yıkıcı sonuçlara ilişkin tüm uyarılarına rağmen...

Düzenin egemenleri, kapitalizmin varoluş nedeni olan sonu gelmez sermaye birikimini güvenceye alabilmek için, bunu sağlayacak sömürü çarklarının dönebilmeleri için, işçilerin ve emekçilerin yaşamları üzerinden büyük bir kumar oynamaktadırlar. Salgının önüne kesecek aşının bulunmasının uzun bir süreci alacağı ve önümüzdeki aylarda daha yıkıcı bir dalğanın gelebileceğine ilişkin tüm uyarılara rağmen, önlemlerin gevşetilmesinin yaratacağı sonuçları önümüzdeki süreçte göreceğiz. Yeni bir dalgayla salgının yayılması ve ölüm oranlarının yükselmeye başlaması karşısında birtakım tedbirlerle bunu sınırlamaya çalışacak olsalar da, izleyecekleri politikalara yön veren temelde kapitalizmin işleyiş yasaları olacaktır.

Bugün insanlığı büyük bir tehlike ile yüzyüze bırakan temelde koronavirüs değil, döne döne yarattığı çok yönlü krizlerle kapitalizmdir. Bu sistemin çözüme yeteneğinden yoksun olduğu tüm yapısal sorunları, salgınla birlikte çok daha yıkıcı bir mahiyet kazanmıştır. Salgın geride bırakılabilirse bile, emekçi kitleleri çok ağır bir ekonomik-sosyal yıkım faturası beklemektedir.

Salgınla baş edilemediği ölçüde her geçen gün büyüyecek olan bu faturayı kimin ödeyeceğini sınıflar mücadelesinin düzeyi belirleyecektir.

www.kizilbayrak45.net sitesinden alınmıştır...

Kapitalizmin Kar Hırsına Karşı Küba Toplum Sağlığını Düşünüyor!

Bir inşaat işçisi

Tüm dünyada milyonlarca insana bulaşan ve her gün binlerce insanın ölümüne neden olan Covid-19 salgını tüm hızıyla yayılmaya devam ediyor. Sağlık sisteminin gelişmişliğiyle Covid-19 salgını öncesinde de dikkat çeken bir ülke olan Küba, salgının başlayıp yaygınlaşmasıyla birlikte aldığı önlemler ve tüm dünyanın yardımına koşturmuş çalışan doktorlarıyla da insanlığa umut veren bir yerde duruyor.

Salgınla mücadele kapsamında 11 milyonluk nüfusuyla küçük bir ada ülkesi olan Küba'da tıp öğrencileri, koronavirüs salgınına karşı kapı kapı gezerek insanların koronavirüs taşıyan kişilerle veya yabancı turistlerle temas edip etmediğini araştırıyor ve ailelere koronavirüse karşı alınması gereken önlemleri anlatıyor. Ev ev dolaşan öğrencilerin, her gün sabahdan akşama kadar günde 300 aileyi ziyaret ettiği ifade ediliyor.

Gelişmiş kapitalist ülkeler sermayenin sömürü çarklarını düşünerek üretimin aksamamasını garanti altına almaya çalışırken Küba her şeyden önce toplum sağlığına önem verilmesi gerektiğini gösteren bir örnek olarak karşımızda duruyor.

Aynı zamanda limanlarını açmayarak insanları ölüme terk eden ülkelere ve emperyalist-kapitalist sisteme insanlık dersi vermeye de devam ediyor. Hatırlanacağı üzere, geçtiğimiz aylarda 5 yolcusunun koronavirüs testi pozitif çıkan İngiliz bandıralı bir yolcu gemisi sığınacak bir liman bulamamıştı. Küba dışında hiçbir ülke 682 yolcusu ve 381 mürettebatı olan yolcu gemisine limanlarına yanaşma izni vermemişti. Yolcu ve mürettebatıyla iki gün boyunca Karayipler'de mahsur kalan gemiyi tedavilerini de üstlenerek kabul eden tek ülke Küba oldu.

Tüm insanlığa umut olan Küba; kendi ülkesinde aldığı tedbirlerin yanı sıra Afrika, Avrupa ve Karayip ülkeleri de dahil olmak üzere dünyanın dört

bir yanına 30 bine yakın doktorunu göndermiş bulunuyor. Ayrıca Küba, ihtiyacı olan ve yardım talebinde bulunan her ülkeye koronavirüsle mücadele kapsamında doktor göndereceğini açıkladı.

Küba Devrimi'nin liderlerinden Fidel Castro yıllar önce yaptığı bir konuşmada *"Biz başka ülke halkına bomba göndermiyoruz. Şehirlerini bombalamak için yüzlerce uçak da göndermiyoruz. Bizim nükleer, kimyasal ve biyolojik silahlarımız yok. Bilim insanlarımız ve doktorlarımız hayat kurtarıncılar diye yetiştirildi. On binlerce Kübalı doktor dünyanın en uzak ve yaşaması zor bölgelerde enternasyonal hizmet verdiler. Biz dünyanın en uzak ve yaşanması zor bölgelerine ne amaçla olursa olsun asla saldırmayacağız. Ama biz dünyanın en uzak ve yaşanması zor bölgelerine doktorlar gönderebilir olacağız"* demişti. Ve bugün dünya kapitalizminin salgın karşısında çaresiz kaldığı bir yerde Kübalı doktorlar hayat kurtarmak için seferber olarak

Fidel'in yıllar öncesinde söylediklerini gerçeğe dönüştürüyorlar.

Türkiye'de ise yaz aylarının başlamasıyla birlikte "normalleştiğimizi" bize yutturmaya çalışıp TTB'nin tüm uyarılarına rağmen *"İkinci dalgayı beklemiyoruz"* diyenler artan vaka sayıları karşısında ne yapacaklarını bilemez bir duruma geldi. Virüs bulaşan insan sayısı her geçen gün artarken, gelişmiş kapitalist ülkeler salgının önüne geçecek kalıcı önlemleri almak yerine *"Bundan nasıl kar ederiz?"* hesabını yapıyorlar. Geliştirilmeye çalışılan aşının bin Türk lirası karşılığında yaptırılabilceği tartışması bile Türkiye ve dünya kapitalizminin insan ve toplum sağlığını değil de bundan elde edilecek kârı düşündüklerinin bir göstergesi.

Virüse karşı önlem almak bir yana *"Sosyal mesafeyi koruyun, maske takın!"* diyerek sorumluluktan kaçan, tüm sorumluluğu işçi ve emekçilerin üzerine atmaya çalışanlar, yaşamak için çalışmak zorunda olan insanlara *"Evde kalın"* çağrısı yapmakta da hiçbir sakınca görmediler. Bir taraftan *"Evde kal!"* çağrısı yapılırken diğer taraftan üretimin aksamaması ve patronların karına zarar gelmemesi için virüsü fırsata çevirerek çalışma yaşamını sermayenin yararına yeniden düzenlenmesine giriştiler.

Bir yanda toplamda 3717 koronavirüs vakası görülen, bunlardan 91'i ölümlle sonuçlanırken 3079 kişinin iyileştiği, yeni vakaların görülmediği ve tüm dünyaya yardım elini uzatan Küba; diğer yanda ise vaka sayılarının her geçen gün hızla arttığı, toplamda ölüm oranlarının 10 binler ve 100 binlerle ifade edildiği ve sağlık sistemleri bir bir çöken Türkiye ve dünya kapitalizmi.

İnsan ve toplum sağlığının değil, patronların kârının düşünüldüğü bu dünya sisteminde **"Virüs değil kapitalizm öldürür!"**

Kapitalizm "nefes aldirmiyor"

Sincan'dan bir işçi

Kapitalizmin Kabe'lerinden olan ABD'de polis 25 Mayıs 2020 günü bir siyahi olan George Floyd'u ensesine 8 dakika 46 saniye diziyile bastırarak öldürdü. Bu katliam sermaye egemenliği düzeninde ne ilk katliamdı ne de son katliam oldu.

George Floyd katliamının ardından tüm dünyada emekçiler alanları doldurarak yaşanan bu katliama karşı tepkilerini ortaya koydular. Amerika'nın büyük meydanlarından Avrupa ülkelerine kadar her yerde tepkiler yükseldi.

Tepkiler karşısında katliamı gerçekleştiren polisler tutuklandı fakat kefaletle geri salındılar. Bu durum ise ABD'nin ırkçı katliamlar karşısındaki duruşunu ortaya net bir şekilde koydu.

Bu katliam kapitalizmin bir başka boyutuna ışık tutuyor: ırkçılık! Amerikan polisi tarihte kendisini siyahilere karşı aldıkları sert tutumlarla tanıtmıştı. Sokak ortasında silahla gerçekleştirilen katliamlar, köpeğini gezdirmeye çıkan bir siyahiyi köpeği ile

birlikte vurmalar vb. gibi bir çok örnek sayılabilir.

İrkçı saldırılar kapitalizmin mayasında vardır. Sermayenin egemen olduğu hiçbir ülkede belli bir kesime saldırının olmadığına rastlanmamıştır. Bu, yeri gelir bir ezilen ulus olur, yeri gelir bir ezilen mezhep ya da bir göçmen kitlesi...

Bu topraklarda da tarihte sayamayacağımız kadar polis katliamı yaşandı. Floyd'un öldürülmesinden yaklaşık bir ay önce Adana'da 17 yaşında Suriyeli bir genç polis kurşunu ile katledildi. Birkaç hafta önce Almanya'nın Düsseldorf kentinde 15 yaşındaki bir genç, aynı Floyd'a yapıldığı gibi polisin dizleri altında ezilerek gözaltına alındı. Sermaye devletlerinin polisleri adeta birbirlerinden ders alıyor ve öldürmeyi öğreniyorlar.

20 Ağustos günü ise Kadıköy'de polisler Rana Batı isimli bir kadını darp ederken görüntülendiler. Bir yerde bir siyahi, başka bir yerde bir göçmen, başka bir yerde bir kadın... Sermayenin baskı gücü olan

polisler her yerde aynı. Üstelik iktidar sözcüleri de bu yapılanlar karşısında gayet içtenlikli olarak yapılan baskı ve katliamların arkasında duruyorlar. Kadıköy'deki kadının darp edilmesinden sonra gelen tepkiler üzerine polislerin görevden alındıkları duyurulmuştu. Fakat polis şiddetinin bir numaralı savunucularından S. Soylu zorbalıların tekrar görevlerine iade edildiklerini duyurdu.

Özetle sermaye dünyasının her ülkesinde polisler ezilen kesimlere dönük her daim aynı rolü oynamaya devam ediyorlar. Darp, katliam, baskı ve zor... Polis her yerde aynı...

Ayrıca unutmayalım ki bu polisler biz işçilerin grevlerinde de cop sallamayı elden bırakmıyorlar. Grevlerde, direnişlerde, işçi eylemlerinde önümüzde dikilen polis de aynı iktidarın polisidir. Birinin dizi George Floyd'un boynuna basarken birinin copu bizim enseimizde patlamaktadır.

İkisinin bedeni de sermaye sınıfıdır.

Haklarımızdan ve Yaşamımızdan Vazgeçmeyelim!

Mamak'tan tekstil işçisi bir kadın

Kadınlar olarak her gün yeni bir sorunla karşılaşırız. Yeni gündem ise İstanbul Sözleşmesi'nin iptali tartışmaları. Kadına yönelik şiddet, taciz, tecavüz ve tabii son 20 yılda katlanarak artan kadın cinayetleri varken neden İstanbul Sözleşmesi'nin iptalini isterler? Akıl alır gibi değil. Mantıklı bir şekilde düşündüğümüzde kadınları korumak yasalarla desteklenmeli ve hatta önlemler iki kat artırılmalı iken işler tersinden işliyor.

Kapitalistlerin, üzerimizde uygulamaya çalıştıkları her türlü baskı, cinsel ezilmeğimizi, iş yerlerinde ucuz işgücü olarak görülmemizi, güvencesiz çalıştırılmamızı pekiştiriyor ve tüm bu hak çalmalar

karşısında sinmiş bir tavır sergilememizi umuyorlar. Artık tüm dünyaya yayılmış olan kadınların mücadelesini engellemeye çalışıyorlar.

Bunun için de İstanbul Sözleşmesi gibi kadına ve çocuğa şiddete karşı yaptırımları olan bir sözleşmeyi iptal etmeye çalışıyorlar. Biz, asıl kurtuluşumuzun, tüm canlıların sömürücüsü olan bu sistemin ortadan kalkmasıyla mümkün olduğunu bilmekle beraber, İstanbul Sözleşmesi gibi kazanmış olduğumuz haklarımızdan da asla vazgeçmeyeceğimizi belirtiyoruz. Tüm işçi ve emekçi kadınların da haklarından ve yaşamlarından vazgeçmemeleri adına mücadele etmesi gerekiyor. Kurtuluş ellerimizde.

Koronavirüs salgını kadınları vurdu!

Kadın Emekçi ve İstihdamı Girişimi (KEİG) tarafından yapılan "COVID-19 Krizi, Kadın İstihdamı ve İşsizliği" konulu bir araştırma, kadınların yaşadığı krizi ortaya koydu.

Araştırmada kadın açısından kayıtdışı oranları "İmalatta yüzde 27, toptan ve perakende ticarete yüzde 26,9, konaklama ve yiyecek hizmetlerinde yüzde 28, gayrimenkul hizmetleri, idari ve destek hizmetlerinde yüzde 42,4, sanat, eğlence ve diğer hizmetlerde yüzde 50,7." olarak açıklandı.

Ayrıca araştırmada salgın karşısında artan kadın işsizliğine karşı şu öneriler sunuldu:

- * Tüm işyerlerinde, hamileler, yasal süt izni kullananlar, engelliler, 60 yaş ve üzerinde olanlar salgın süresince idari izinli sayılmalıdır.
- * Salgın boyunca sosyal yardım sistemine dahil olan tüm hanelere doğalgaz, elektrik, su ve internet ücretsiz sağlanmalıdır.
- * Çalışma ve yaşam koşulları açısından krizden en ağır etkilenen güvencesizler arasında olan göçmen kadın işçilere ekonomik ve sosyal destek sağlanmalıdır.

Haklarını BİLİYOR MUSUN

Kısa çalışmada patron işçiyi işe çağırabilir mi?

Koronavirüs salgını ile birlikte AKP iktidarı tarafından İşsizlik Sigorta Fonu patronların yağmasına açıldı. Bu yağmada en önemli uygulamalardan biri ise "Kısa Çalışma Ödeneği"

Kısa çalışma, işverenin ekonomik, sektörel, bölgesel kriz ya da zorlayıcı sebeplerle üç ayı geçmemek üzere uygulanır. Ancak yapılan düzenleme ile Korona salgını gerekçe gösterilerek yılsonuna kadar bu süreyi 2'şer aylık dilimlerde uzatma yetkisi Cumhurbaşkanı'na verildi.

Bununla birlikte kısa çalışmadan yararlanmak için 25.03.2020'de yapılan değişiklik ile işçinin, kısa çalışmanın başladığı tarihten önceki son 60 gün içinde kesintisiz çalışmasının bulunması ve işçi adına son 3 yıl içinde en az 450 gün işsizlik sigortası priminin bildirilmiş olması gereklidir.

Ancak "Kısa çalışma" zorlayıcı bir sebeple işin durması durumunda uygulanabildiği için bu sürede patron işçiyi işe çağırabilir. Kısa çalışma uygulamasından yararlanan işçi işe çağırıldığı anda kısa çalışma uygulaması sona erer.

Dolayısıyla patronlar tarafından dile getirilen "Ücretinizin bir kısmını devlet veriyor. Geri kalanını ben vereceğim!" sözlerinin bir karşılığı yoktur. Patron işçiyi işe çağırıldığı andan itibaren sigorta primleri ve ücret de dahil olmak üzere işçiye karşı tüm yükümlülüklerini yerine getirmek zorundadır.

Alınan ödeneklerin daha sonra hak kazanılacak işsizlik maaşından kesileceği unutulmamalıdır. Bu durumla karşılaşan işçi SGK'ya şikayet başvurusunda bulunmalıdır. Ayrıca patron tarafından ödenmeyen alacakları için alacak davası açma hakkı da saklıdır.

Sorun, cevaplayalım!

İş yaşamında karşılaştığınız sorunları, haklarınız hakkında bilmek istediklerinizi sorun, uzman avukatlarımızın desteği ile cevaplayalım.

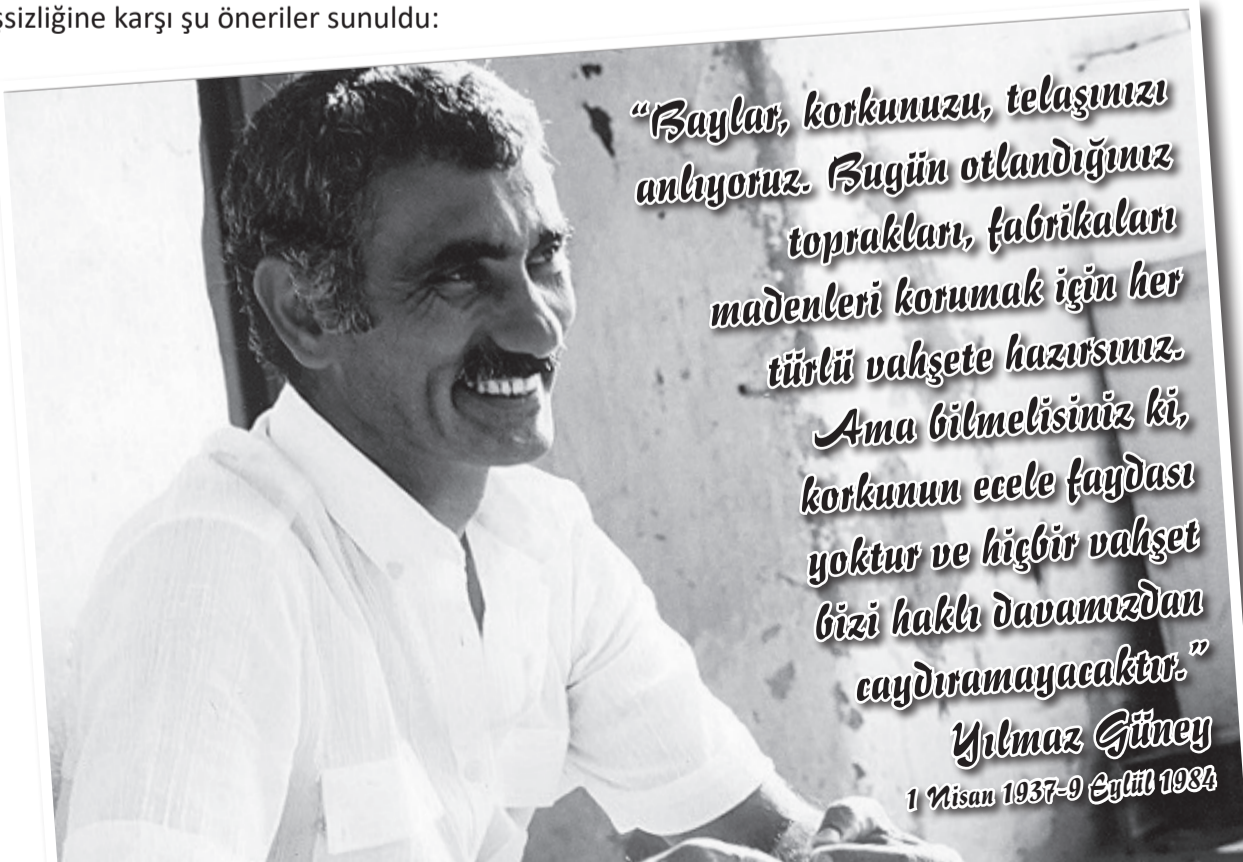
İLETİŞİM

grevankara@yandex.com
facebook.com/ankaraiscimeclisi
MAMAK İŞÇİ KÜLTÜR EVİ
Tıp Fak. Cd. 586. Sk. No: 2/A
0 (554) 172 14 50

SİNCAN İŞÇİ BİRLİĞİ
Atatürk Mh. Kutsal Sk. No: 5/8
0 (552) 534 79 12

İşçi Bülteni Özel Sayı: 1585 * Fiyatı: 25 Kr * Eylül 2020 *
Sahibi ve S. Yazı İşleri Md.: Ersin Özdemir *
Yayın Türü: Yerel, süreli, siyasi, ayda bir, Türkçe *
EKSEN Basım Yayın Ltd. Şti. *

Osmanağa Mh. Kırtasiyeciler Sk. No:9 Kat:2 Daire:7 Kadıköy / İstanbul *
Baskı: Özdemir Mat. Maltepe Mah. Gümüşsuyu Cad. Topkapı (Odin)
Center No: 28/245 Zeytinburnu / İstanbul Tel: (212) 577 54 92

*** Büyük resim Covid-19 nedeni ile hayatını kaybeden sağlık çalışanlarının fotoğraflarından oluşturulmuş bir portre. Küçük resim Ankara Tabip Odası Genel Kurulu'nda hayatını kaybeden sağlık emekçilerinin resimleri**

Koronavirüs salgınında en ön cephede savaşan ve hayatını kaybeden sağlık emekçilerini Unutmayacağız!